

[Ernst Schmidt]

men det må være op til hr. Flygaard at give en fornuftig forklaring på det. Jeg kan i hvert tilfælde ikke se den.

Jeg vil begynde med at sige tak, fordi ministeren virkelig havde gjort noget ud af forslaget. Desværre synes jeg, selv om ministeren sagde, at han havde en vis sympati for visse ting i forslaget, at det var den planmæssige del, styringen af samfundet, styringen af erhvervslivet, som ministeren under mange forskellige former prøvede på at tilgodese.

Man troede, at fremskridtspartiet gik ind for noget, der var uhæmmet. Vi går ind for noget, der er hensigtsmæssigt. Det er noget helt andet. Det er et stort problem, forslaget behandler, nemlig at vi får flere og flere bygninger, der står tomme, rundt omkring her i Danmark. Det ligger sådan, at i 1960 var der med runde tal 196.000 landbrug her i Danmark, i 1979 var der 117.000 ifølge den statistik, som er udgivet af Landbrugsrådet. Det vil sige, at der er knap 80.000 flere tomme bygninger. Når man ved, at af de 117.000 brug – ja, 117.427 for at tage det hele med – er der 24 pct., der hverken har hornkvæg eller svin, altså ingen dyr, så ved man også, at det er mange bygninger, der står ubenyttede efterhånden. Og det var i 1979. Siden har vi fået en hel del flere, fordi vi havde nogle EF-regler, der gav tilskud til at nedsætte kvægbesætningerne. Man kan rundt regnet sige, at der siden 1960 er 100.000 landbrug, som ikke bliver brugt til landbrug mere. Der står altså nogle bygninger hist og her, kan man forstå.

Hvis man tænker sig, at der bare blev én beskæftiget i hver landbrugsbygning, så er det en beskæftigelsesmulighed på 100.000. Der må være en eller anden mærkelig grund til, at det ikke er sket. Jeg er nok klar over, at en del er blevet til lystgårde og beboelse og andet, men bygningerne står der stadig væk ubenyttede, i hvert tilfælde er de ikke benyttet til erhverv, stort set.

Nu kommer vi med et forslag. Jeg vil gerne have lov til at citere, hvad der står i forslaget:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag med henblik på ændring af gældende lovgivning, således at mulighederne for at starte ny virksomhed i landzone lettes.«

Jeg synes næsten ikke, man kan gøre det mere – hvad skal jeg sige? – lovgivningsmæs-

sigt lemfældigt. Ikke sådan at forstå, at vi fremsætter lemfældige forslag, men vi lægger op til ministeren virkelig at se på det problem og komme i møde, at der skal ske en lettelse, så vi virkelig kan gøre noget.

Ministeren nævnte zonelovens § 8, stk. 2, og fremhævede, at der ingen klager var indkommet. Nu var der en af talerne, der var inde på, at der måske fandt noget sted, som ikke var helt lovligt. Jeg skal ikke gå ind for, at man gør den slags, men jeg tror, der er en hel del håndværkere og andre, som gerne ville i gang, men som simpelt hen ikke gider have alt det papirbesvær, selv om de måske har en god idé til en automatisk havelåge eller et eller andet, som man måske kunne sætte i produktion. Jeg mener altså, vi må gøre noget i den nuværende situation for at lette det, og det er det, fremskridtspartiet vil. Vi vil simpelt hen have det sådan, at det bliver lettere at komme i gang uden alt for mange dikkedarer.

Selvfølgerlig skal der være visse begrænsninger, det er klart, og det er vi nødt til at have, men begrænsningerne i dag betyder nok, at de bygninger står tomme, hvad de ikke ville have gjort, hvis vi ikke havde haft den gældende lovgivning. Derfor søger vi igen at få folketinget til at se på problemet.

De forskellige talere, der har haft ordet, har godt fattet intentionerne – måske bortset fra det konservative medlem, der troede, at det var et paradeforslag. Det kan jeg roligt afvise. Tankegangen er virkelig at gavne erhvervslivet, som jo skal være med til at redde Danmark ud af den katastrofale situation, som vi er i, med 200.000 arbejdsløse eller endnu flere og 100 mia kr. i udlandsgæld. Ethvert lille nyk fremad må være på sin plads at fremføre her for folketinget. Derfor er jeg skuffet over, at ministeren ikke var mere positiv over for dette forslag.

Jeg skal ikke komme ind på et svar til de forskellige, bortset fra centrum-demokraternes ordfører, hr. Arne Melchior, som gerne ville have nogle eksempler. Som jeg har sagt, kan eksempler være vanskelige at give, for der er ikke mange, der gider gå i gang. Det bliver vanskeligt at lave en statistik over, hvor mange der i grunden gerne ville i gang. Men jeg ved, at der er mange arbejdsløse håndværkere og dygtige mennesker, som ikke kan komme i gang i dag. De finder det ganske utilfredsstillende at gå med hænderne i